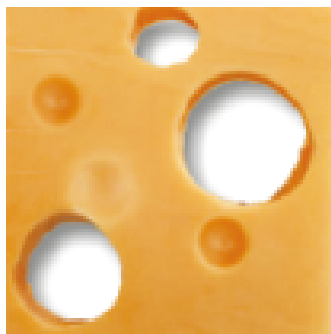

MINA DE cașcaval

Cum să-ți mănânci cașcavalul
încât să nu se termine

William Cottringer

EDITURA AMALTEA

Colectivul EDITURII AMALTEA care a contribuit la realizarea acestei lucrări:
Cristian Cârstoiu, Simona Derla, Antoaneta Dincă, Lucian Dumitrescu,
Gabriela Fărcășanu, Tatiana Militaru, Cristian Moraru, Ana-Maria Murariu,
Lidia Olaru, M.C. Popescu-Drânda, Corneliu Rusu, George Stanca, Mihaela Stanca

tehnoredactare computerizată: AMALTEA TehnoPlus

coperta: Simona Derla, Antoaneta Dincă

traducere: Iris Manuela Anghel-Gîțlan

redactor: Ana-Maria Murariu

editori: ***Dr. M.C. Popescu-Drânda***
Dr. Cristian Cârstoiu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
COTTRINGER, WILLIAM

**Mina de cașcaval: cum să-ți mănânci cașcavalul
încât să nu se termine** / William Cottringer; trad. Iris
Manuela Anghel-Gîțlan – București: Amaltea, 2003
ISBN 973-9397-88-3

I. Anghel-Gîțlan, Iris Manuela (trad.)

159.923.2

You Can Have Your Cheese and Eat It Too/ William Cottringer
© William Cottringer, 2002

Mina de cașcaval/ William Cottringer

ISBN 973-9397-88-3

© 2004 – Editura Amaltea

adresa: OP 13 – CP 145 București

internet: www.amaltea.ro / **email:** office@amaltea.ro

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate EDITURII AMALTEA.

Nici o parte a acestui volum nu poate fi reprodusă, în nici o formă, fără permisiunea scrisă a EDITURII AMALTEA.

Cuprins

Prefață	8
Introducere	13
Partea I: Problema	22
Luni: Alternanța Fie-Fie.....	31
Marți: Antipatia	38
Miercuri: Flecăreală fără noimă	43
Joi: Jocul de-a v-ați ascunselea.....	50
Vineri: Prostia	56
Sâmbătă: Narcoza	67
Duminică: Spontanomania	74
Concluzia părții I.....	81
Partea a II-a: Soluția	87
Lista imperativelor afirmative.....	94
Lista imperativelor negative	121
Cinci întrebări fundamentale	142
Concluzia părții a II-a	152
Anexe	157
Despre autor	171

Prefață

Spune-mi repede și sincer,
căci altfel, amice, de tine prafu' se alege!
Cum ai creat acest produs, mie puțin îmi pasă;
eu vreau doar să știu de ajutor de-mi poate fi.

- ȘORICELUL NERĂBDĂTOR

Noi ne aflăm cu toții într-o călătorie. Încercăm să ne acomodăm cu locurile în care ne aflăm și încercăm mereu să atingem perfecțiunea, oriunde ne-am afla. Ne luptăm fără-ncețare să depășim prăpastia existentă între locul unde ne aflăm și cel unde ne dorim să fim. Problema este că ne lăsăm adesea pradă nerăbdării și încercăm să atingem perfecțiunea prin orice mijloace putem, distrugând această prăpastie chiar înainte de a înțelege despre ce este vorba. Astfel, noi creăm mai mult haos în viața noastră înainte de a pătrunde în cele din urmă pe tărâmul simplității – opusul complexității. Destinația noastră este Zona Prosperității, care ne oferă o perspectivă mult mai clară asupra modului în care putem învinge prăpastia ce ne desparte de

tărâmul viselor noastre. Această carte este un rezumat al propriei mele călătorii.

Am scris-o din trei motive. Primul îl constituie egoismul, al doilea – altruismul, iar al treilea – plăcerea.

În primul rând, am vrut să ajung la destinația călătoriei mele punând capăt haosului din viața mea și reinstaurând ordinea necesară atingerii țelurilor mele.

În al doilea rând, am vrut să ofer câteva soluții pentru distrugerea haosului și reinstaurarea ordinii în viața celor care încearcă să ajungă pe tărâmul simplității, trecând de furcile caudine ale destinului lor.

În al treilea rând, am vrut să-i distrez pe cei care au ajuns la destinație înaintea mea, oferindu-le detaliile propriei mele călătorii.

Cu mult timp în urmă, am plecat de la premisa că noi știm cu toții cum să ne înfruptăm din „cașcaval“ și cum să-l păstrăm în același timp intact. Dar uităm adesea cum să facem acest lucru și avem mereu nevoie de cineva care să ne spună cum să dăm tot ce este mai bun din noi pentru a ajunge acolo unde vrem să ajungem. Am verificat de-a lungul vieții mele această premisă, iar efortul pe care l-am depus în acest sens a dat naștere acestei cărți.

Cartea a suportat însă o metamorfoză completă. Ideile care stau la baza ei au început să mi se strecoare în suflet acum aproape 30 de ani. Aceste idei întruchipau diverse greșeli pe care le facem cu toții în încercarea noastră de a ajunge la destinația dorită. Prima versiune a văzut lumina tiparului sub forma unei broșuri destinate deținuților, care purta titlul „Bridging Your Own Gap“. Prăpastia acestor oameni o constituia distanța pe care închisoarea o instaurase între ei și lumea de afară.

Între timp, această broșură s-a transformat treptat în trei cărți: „Rebraining for 2000“, „Getting It“ și „Passwords to The Prosperity Zone“. Ideile și materialul care stau la baza acestei

cărți sunt rezultatul cercetării mai multor instituții și domenii de activitate, precum: închisori, case de corecție, spitale de boli nervoase, universități, agenții de pază și protecție, firme care se ocupă de întreținerea clădirilor sau companii care oferă consultanță în afaceri. De-a lungul anilor, din rândul „publicului” meu au făcut parte bolnavi psihici, deținuți, studenți, agenți de pază, funcționari de rând sau manageri, iar acum am în sfârșit șansa să mă adresez tuturor oamenilor de pretutindeni.

În ciuda anilor în care am încercat cu disperare să public aceste manuscrise, n-am reușit decât să le ofer prietenilor apropiați sau membrilor familiei mele. Doream cu ardoare să scriu o carte, făceam tot ce îmi stătea în putință să-mi transform visul în realitate, dar nu se întâmpla absolut nimic care să-mi dea de înțeles că mă aflu pe drumul cel bun. Știam că informațiile pe care le conțineau manuscrisele mele erau importante și utile, deoarece anumite părți din ele fuseseră publicate în câteva reviste – se pare că cineva le considera demne de a fi citite.

În această perioadă, manuscrisele conțineau lacune serioase, pe care eu nu voiam să le recunosc. Le scrisesem și le rescrisesem de nenumărate ori, dar nu făceam altceva decât să schimb cuvintele, nu conținutul ideilor sau forma în care erau „îmbrăcate”. Formatul lor inițial era îngrozitor de rigid, iar ideile nu erau prezentate într-o „haină” elegantă ce le-ar fi putut asigura un loc pe rafturile librăriilor. În plus, le lipsea un titlu potrivit care să le comunice mesajul cu multă claritate și imaginație, aspecte care le-ar fi conferit caracterul unic și inimitabil dorit de orice operă literară. Era nevoie de mai multă muncă și străduință.

Apoi, au avut loc câteva schimbări radicale. Partenera mea de viață a adoptat 2 pisicuțe siameze. Era un lucru cât se poate de ciudat, pentru că nu fusese niciodată adepta animalelor de companie, iar eu am iubit întotdeauna câinii. După ce mi-am

recitit lucrările, am răsfoit cartea „Cine mi-a luat cașcavalul?“, am parcurs paginile unor volume extrem de populare și am urmărit cu atenție jocul pisicuțelor noastre, mi-a venit o idee extraordinară. Mi-am transformat ideile într-o poveste cât se poate de simplă, dar inteligentă, în care personajele (preluate din lumea animalelor – pisici și șoricei) plănuiesc o conspirație menită să confere vieții un caracter fascinant și provocator. Această conspirație este o metaforă bazată pe ideea mea potrivit căreia oamenii nu reușesc să ajungă la destinația dorită deoarece creează mereu un haos inutil ce-i împiedică să distrugă prăpăstiile vieții.

Am trimis apoi acest manuscris nou împreună cu celelalte trei unui editor care îmi mai publicase câteva articole. Noua lor formă complet inedită și amuzantă le-a atras imediat atenția și am încheiat un contract de afaceri. Nu eram însă prea siguri spre ce destinație ne îndreptam.

După ce am terminat această poveste despre pisici și șoricei, am scris mai târziu o continuare în care cele două pisici – personajele cărții de față – își cresc propriii lor pui, cărora le împărtășesc toate învățăturile pe care le-au primit și ele în timpul acestei conspirații. În cele din urmă, am îmbinat aceste două povestiri într-una singură, dând astfel naștere acestei cărți, alcătuite din Partea I – „Problema“ și Partea a II-a – „Soluția“.

„Problema“ o constituie prăpastia dintre locul în care ne aflăm și cel în care dorim să fim, dar și diversele „curse de șoareci“ – precum: „spontanomania“, alternanța „fie asta, fie aia“ și ignoranța – curse în care cădem adesea în încercarea noastră de a clădi un pod peste abisurile vieții. „Soluția“ presupune înțelegerea acestei prăpastii și „acoperirea“ ei prin intermediul Punctelor „P“ sau al lucrurilor mărunte, care dau însă rezultate extraordinare, ajutându-vă în cele din urmă să evitați aceste curse mentale; prin intermediul unor imperative negative sau pozitive și prin intermediul unor întrebări importante, cum ar fi: „Cine sunt eu?“ și „Unde merg?“

Această carte vă oferă cheia celei mai importante ghicitori, a cărei rezolvare ne fascinează pe toți: Cum să ne înfruptăm din „cașcaval“ și să-l și păstrăm în același timp? Iată care este titlul ce avea să-mi transforme visul în realitate! Acum mă întreb însă care este destinația spre care mă îndrept și dacă sunt sau nu pregătit s-o întâmpin. Căci știți ce se spune: „Ai grijă ce-ți dorești, pentru că este posibil să-l obții, doar că nu se va întâmpla atunci când te aștepti și așa cum te aștepti!“

V-aș recomanda să citiți datele biografice despre autor, care se află la sfârșitul cărții, pentru că ele conțin mai multe informații despre sursele de inspirație care au dat naștere acestei cărți.

Introducere

“Nu poți ridica un bolovan cu un singur deget.”

- PROVERB INDIANO-AMERICAN

Cum vă puteți înfrupta din „cașcaval“, păstrându-l întreg în același timp? Aceasta este o ghicitoare fascinantă, pe care noi însă o categorisim prea repede ca fiind nefondată, fără sens sau imposibil de rezolvat. De ce ne-am bate capul cu asemenea prostii? Cu toate acestea, rezolvarea acestei ghicitori poate fi strâns legată de ideea de a obține succesul și fericirea atât de râvnite în viață. Există foarte multe soluții pe care le puteți găsi pentru rezolvarea acestei ghicitori, soluții care vă vor aduce mai mult „cașcaval“ decât veți avea probabil nevoie. Secretul constă în a petrece cât mai mult timp analizând întrebarea, nu în descoperirea unui anumit răspuns.

Ca să înțelegeți la ce mă refer când vorbesc despre „cașcaval“, am să vă ofer o definiție cât se poate de simplă și de clară:

„Cașcavalul“ întruchipează obiectul dorințelor voastre, pe care credeți că le puteți realiza făcând anumite lucruri.

Un „cașcaval“ mic înseamnă bani, o casă, o mașină, o slujbă și puțin succes. Un „cașcaval“ mare presupune fericire, liniște și mulțumire sufletească, înțelepciune și cunoaștere.

Răspunsul cel mai simplu pe care îl putem da acestei ghicitori este acela că – „dacă ai puțin, mănânci puțin“, fără să dezechilibrezi niciodată această balanță. De exemplu, noi vrem cu toții să ne bucurăm de libertatea de exprimare a talentului nostru unic, dorind în același timp să fim mereu tratați echitabil și de la egal la egal. Această dorință se încheie de obicei la o răscruce, în care ne confruntăm adesea cu alternanța „fie asta, fie aia“, ajungând în final să credem că nu ne putem înfrupta din „cașcaval“, păstrându-l în același timp intact. Cu toate acestea, dacă le acorzi semenilor tăi libertatea de exprimare și îi tratezi așa cum vrei să fii și tu tratat la rândul tău, nu faci altceva decât să te înfrupți din „cașcaval“, păstrându-l în același timp intact.

O altă rezolvare pentru ghicitoarea noastră se află în strânsă legătură cu propria voastră definiție pe care o dați acestui concept. O dată cu aceste definiții, iau naștere și anumite speranțe, care de obicei nu se împlinesc, fapt pentru care rămâneți adesea fără nici un pic de „cașcaval“. Dacă acordați însă definițiilor voastre mai multă flexibilitate, s-ar putea să reușiți în final să vă înfruptați din plin din „cașcavalul“ vostru, păstrându-l în același timp intact. Puteți, de exemplu, să gustați o îmbucătură, iar apoi să-l „înghețați“, păstrându-l astfel pentru mai târziu. Realizați în acest fel ambele lucruri, aparent imposibile.

O altă soluție este aceea de a vă duce prioritățile la bun sfârșit împreună cu alternanțele „fie asta, fie aia“, „sau una, sau cealaltă“, cu care trebuie invariabil să vă confrunțați. De exemplu, sunt situații în care trebuie să faceți o alegere – fie să vă împotriviți, fie să vă supuneți. Pentru că ești un rebel înăscut

și nu alegi mai întâi să te supui, s-ar putea să nu ai șansa să te bucuri de sentimentul extraordinar al libertății absolute, ce ia naștere dintr-o ordine firească a lucrurilor - în acest caz, supunerea și apoi, revolta.

Viața noastră se caracterizează adesea prin nevoi și dorințe, iar modul în care le transformăm în priorități ne oferă în final dezlegarea ghicitorii noastre. Trebuie, de exemplu, să vă adaptați la orice situație pe care viața v-o oferă, dar voi vreți să retușați mereu aceste situații la care trebuie mai întâi să vă adaptați. De cele mai multe ori, vă grăbiți să vă concentrați atenția numai asupra celei de a doua părți a acestei ecuații în loc să încercați mai întâi să vă adaptați și să aflați ce anume trebuie să schimbați în situația respectivă. În momentul în care veți aborda această problemă în ordinea cuvenită, veți deveni mult mai eficienți în tot ceea ce doriți să realizați în viață. Dar dacă inversați ordinea priorităților, este un fapt cunoscut acela că nu veți mai reuși să savurați gustul extraordinar al „cașcavalului“ dorit, păstrându-l în același timp întreg.

De asemenea, viața vă confruntă adesea cu anumite momente extrem de dificile, în care trebuie să faceți o alegere – „fie asta, fie aia“ – alegeri care vă plasează mereu între ciocan și nicovală. În aceste situații, alegerea pe care o aveți de făcut trebuie studiată îndelung și poate înlocuită. Cine vrea să aleagă între o căsnicie cumplită și un divorț costisitor? Divorțurile nu trebuie să fie costisitoare, iar căsniciile nu trebuie să fie cumplete.

Dacă nu puteți găsi soluții alternative pentru problemele voastre, poate că nu vă aflați în locul ideal care să vă ofere cea mai bună perspectivă asupra lor. Vă supără ideea că există o prăpastie între locul în care vă aflați și cel în care vă doriți să fiți? Poate că vă doriți să vă înfruptați din „cașcavalul“ vostru, dar vreți în același timp să-l și păstrați întreg. Aceste obiective sunt însă prea departe de voi și nu puteți vedea cu certitudine despre ce este vorba și cum să le realizați concomitent.

Punctul strategic în care trebuie să vă situați se află undeva

între locul în care sunteți în prezent și cel în care vă doriți să fiți. Menirea acestei cărți este aceea de a vă reaminti câteva lucruri pe care nu trebuie să le mai faceți și altele pe care trebuie să le faceți cu mai multă înțelepciune, în așa fel încât să puteți pași pe tărâmul visurilor voastre.

Pentru asta, trebuie să înțelegeți mai întâi care sunt cele 7 „curse“ mortale de șoareci care vă împiedică să vedeți problemele cu care trebuie să vă confrunțați. În momentul în care începeți să distingeți aceste probleme, soluția este extrem de simplă. Soluția cea mai simplă pentru distrugerea prăpastiei care se află între voi și locul visurilor voastre este să alergați mai repede spre destinația dorită. Pentru a vă atinge scopul, trebuie să eliminați din viața voastră toate imperativele cu „Nu“ și să le puneți în practică pe cele afirmative. Acesta este cel mai ușor și cel mai rapid mod pentru a vă savura „cașcavalul“ și pentru a-l păstra întreg. De ce să nu vă bucurați de ambele lucruri?

O provocare adresată cititorilor

Un lucru m-a hărțuit mereu referitor la felul în care puteți crea schimbări majore în viața voastră pentru a atinge succesul și fericirea supremă. Există pe piață nenumărate cărți care au ca subiect această problemă – a obținerii succesului și fericirii desăvârșite – dar, cu toată sinceritatea, trebuie să recunoaștem că ele nu-și ating țelul, nu reușesc să le confere oamenilor obișnuiți succesul și fericirea atât de mult visate. Dacă această industrie s-ar baza pe fapte reale, probabil că ar dispărea cu totul.

De ce? Pentru că oamenii vor adesea soluții simple și ușoare pentru probleme complexe și dificile, toți dorind să le fie prezentate în formate complet diferite una de cealaltă, fiecare după structura sa sufletească. Menirea mea este de a vă acorda mai multe șanse de a vă înfrupta din „cașcavalul“ visat,

păstrându-l în același timp intact, iar această carte vă va ajuta să faceți exact acest lucru. Eu vreau să mă asigur că veți pune în practică ideile prezentate aici pentru a aduce în viața voastră o schimbare majoră. Aceasta este mica mea dorință. Ultimul lucru pe care mi-l doresc este ca această carte să piară uitată undeva pe un raft, iar praful să se depună încetișor pe ea. Am muncit prea mult ca să permit acest lucru.

Așadar, cum am ajuns să mă înfrupt din „cașcavalul” dorințelor mele și să-l păstrez în același timp întreg? După câteva săptămâni în care întrebări complexe m-au bântuit fără încetare, am găsit o soluție pentru această dilemă. La urma urmei, nu vreau să par o victimă a propriului meu paradox – acela de a scrie o carte valoroasă și de a nu vă obliga să puneți în practică informațiile pe care le conține.

Trei întrebări

După nenumărate cugetări și conversații, am realizat în cele din urmă că oamenii trebuie să răspundă la 3 întrebări existențiale înainte de a pune în practică cele mai bune și mai utile informații din carte. Fără timpul necesar petrecut în acest scop, nu veți putea stăpâni niciodată oceanul înțelepciunii umane. Trebuie să îndepărtați câteva bariere vitale din modul vostru de gândire înainte de a accepta și de a pune în practică aceste informații utile. Pentru asta, trebuie să răspundeți la 3 întrebări existențiale înainte de a porni la lupta a cărei miză este „cașcavalul” dorințelor voastre.

1. Cum îmi sabotez propriul succes?

Teama de succes este perfidă. Această teamă se bazează în cea mai mare parte pe câteva ipoteze și îndoieli referitoare la ce s-ar putea întâmpla atunci când ai porni pe drumul spre succes. Iată câteva dintre aceste întrebări care nu vă dau pace

în drumul vostru spre succes: Ce trebuie să faceți ca să obțineți succesul în viață? La ce trebuie să renunțați? Cum vă imaginați succesul? Ce trebuie să faceți ca să-l păstrați? Ce se va întâmpla dacă îl veți pierde? Sunt foarte multe întrebări de genul „ce se întâmplă dacă“, întrebări care vă provoacă neliniște și frământare sufletească.

Anticipând obținerea succesului și tot ce acesta ar putea să aducă după sine, omul se lasă condus de această perspectivă extrem de luminoasă cu mult înainte ca ea să devină realitate. Și astfel, omul împiedică fără voie apariția succeselor mai mici care le-ar putea preceda pe cele realmente importante.

Să înfrunți partea întunecată a personalității tale nu este un lucru ușor și nici plăcut, dar nu vei ajunge nicăieri dacă nu-ți asumi responsabilitatea pentru locul în care te afli sau nu te afli. Nu poți distruge prăpastia care există între locul unde te afli și locul unde ai vrea să fii dacă nu înțelegi cine este vinovatul care a creat această prăpastie – tu însuși. În momentul în care îți descoperi puțin latura autodistructivă – adevăratul tău sabotor – și îți asumi responsabilitatea pentru actele autodistructive pe care le-ai înfăptuit în trecut, poți elimina atunci puțin câte puțin acest comportament distrugător și inutil.

Iată acum o altă întrebare care este în strânsă legătură cu această primă întrebare existențială:

De ce nu pun în practică toate lucrurile bune pe care le-am învățat de-a lungul timpului?

Aș vrea ca într-o bună zi să-mi fac o revizuire completă a „fișierelor“ creierului pentru a recupera toate învățăturile extraordinare care zac acolo nefolosite. De-a lungul a 40 de ani, am urmat învățăturile, sfaturile și gândurile de taină ale celor mai mari învățați ai lumii. Și cu toate acestea, sunt primul care se întreabă: de ce atât de multe din aceste învățături extraordinare rămân nefolosite? De ce nu le punem în practică

niciodată? Dacă aş fi aplicat în realitate măcar a zecea parte din toate învăţăturile bune şi corecte pe care le-am dobândit de-a lungul vieţii mele, aş fi avut deja şansa să păşesc pe cărămida mirifică al Nirvanei.

Trebuie să găsim cu toţii răspunsul la întrebarea – „De ce nu reuşim să ne înfruptăm din caşcavalul dorinţelor noastre?” Răspunsul pe care l-am găsit la această întrebare tulburătoare este nevoia mea permanentă de a evita plictiseala şi de a descoperi mereu noi provocări. Capacitatea de a atinge perfecţiunea nu se concretizează niciodată.

Aşadar, trebuie să vă uitaţi în oglindă şi să vă puneţi această întrebare de nenumărate ori – până în momentul în care găsiţi răspunsul corect. Acest lucru s-ar putea întâmpla mai târziu decât vă imaginaţi, aşa că nu mai staţi pe gânduri!

Iată acum o altă problemă la care va trebui să vă gândiţi puţin: Poate că noi ne sabotăm singuri prin încercările noastre de a deţine controlul absolut asupra tuturor aspectelor vieţii. Cred că ar trebui să ne concentrăm mai mult atenţia asupra lucrurilor cu adevărat relevante şi care pot fi controlate. De exemplu, ne putem controla modul de interpretare a lucrurilor care ni se întâmplă şi a reacţiilor pe care le avem legate de aceste întâmplări. În momentul în care învăţăm cum să ne controlăm modul de interpretare şi reacţiile specifice acestuia, putem încerca treptat să ne extindem influenţa şi asupra altor lucruri la fel de importante.

Cert este că noi putem influenţa realitatea în care trăim doar în măsura în care înţelegem pe deplin conexiunile nevăzute care există în spatele cortinei vieţii noastre.

2. Pentru cine (sau pentru ce) fac toate aceste lucruri?

De obicei, ne trebuie foarte mult timp ca să înţelegem de ce facem sau nu facem anumite lucruri. Problema este că încercăm adesea să facem lucruri bune pentru persoane

necorespunzătoare sau din motive greșite.

Am aflat cu mult timp în urmă că nu poți face pe nimeni fericit, ci doar nefericit. Dar asta nu m-a împiedicat să încerc cu disperare să realizez lucruri care să le placă sau să-i impresioneze pe semenii mei. Cu toate acestea, sentimentul de împlinire și mulțumire sufletească nu apare atunci când faci un anumit lucru pentru cineva din rațiuni greșite.

Ezităm adesea să facem ceva pentru noi înșine, pentru că nu vrem să dăm dovadă de egoism. Mai devreme sau mai târziu, trebuie să ne eliberăm de acest sentiment de vinovăție. Trebuie să faceți ce vă doriți să faceți, pentru că este dreptul vostru. Să faceți ceva pentru cineva sau din anumite motive nu este o soluție favorabilă pentru voi, căci nu va lucra niciodată în favoarea voastră. Așteptați anumite rezultate, iar atunci când nu le obțineți, vă lăsați copleșiți de dezamăgire și frustrare, vă pierdeți încrederea în forțele proprii și ratați șansele să obțineți succesul scontat și fericirea atât de râvnită.

3. Care sunt lucrurile pe care le pot face cel mai bine?

Mulți dintre noi visează să atingă măreția, dar foarte puțini se încumetă să facă primii pași care le-ar putea conferi această măreție. Și sunt chiar și mai puțini oameni care sunt dispuși să înfrunte greutățile pe care le presupune călătoria spre atingerea destinației dorite. Un motiv pentru acest lucru îl constituie mediocritatea noastră indolentă.

Pe de o parte, suntem tentați să credem că putem face tot ce ne trece prin cap. Pe de altă parte, întâlnim la tot pasul semnale de alarmă, care ne atrag atenția să nu visăm prea sus, căci atunci când vom cădea, vom gusta din plin din paharul dezamăgirii și al eșecului. Ca să ne păstrăm siguranța atât de greu dobândită, ne mulțumim adesea cu ce ne pică în mână, chiar dacă asta înseamnă foarte puțin. Se poate spune că uităm atunci de capacitățile de care eram cândva atât de mândri.

Adevărul este că puteți face tot ce vă închipuiți. Dar asta nu înseamnă că acest lucru se va întâmpla ca prin minune sau așa cum vă imaginați. Trebuie să întâlniți ocazia prielnică și să depuneți un efort considerabil.

Visele voastre nu se vor transforma niciodată în realitate dacă nu sunteți dispuși să adoptați o atitudine flexibilă în ceea ce privește obiectivele voastre și modul prin care vreți să le realizați. Și nu le veți îndeplini niciodată dacă refuzați să faceți alegeri dificile sau sacrificii, să vă asumați anumiți factori de risc și să luptați fără încetare pentru ca visele voastre să devină realitate. Trebuie, de asemenea, să faceți ceea ce doriți să faceți pentru persoana potrivită și din motive corespunzătoare. Aceasta este competiția pe care trebuie s-o organizați cu propria voastră personalitate. Numai cu un efort uriaș puteți depăși obstacolele vieții.

Pentru a fi cei mai buni în viață trebuie să vă descoperiți talentul și arta pe care o stăpâniți cel mai bine și să vă dedicați apoi trup și suflet acestei arte ca să puteți atinge perfecțiunea. Nu mai țineți seama de ceea ce nu puteți face și concentrați-vă numai asupra artei pe care o stăpâniți cel mai bine! Lăsați-vă în voia viselor mărețe, fiți inteligenți și munciți cât puteți de mult!

Dacă aveți curajul să vă puneți aceste trei întrebări existențiale, pentru care vă luptați apoi să găsiți răspunsurile potrivite, veți avea o perspectivă complet diferită asupra propriei voastre personalități. Veți dori atunci să acumulați toate informațiile extraordinare pe care le veți pune cu siguranță în aplicare. Căci sunteți pe cale să învățați cum să vă înfruptați din „cașcavalul“ dorințelor voastre și cum să-l păstrați în același timp intact.

Autorul